



Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
14918. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2018. október 4.

A C-12/17. sz., Tribunalul Botoșani és Ministerul Justiției
kontra Maria Dicu ügyben hozott ítélet

Megfelel az uniós jognak az a nemzeti rendelkezés, amely a valamely munkavállaló számára biztosított, fizetett éves szabadság időtartamának meghatározása céljából kizárja az e munkavállaló által igénybe vett szülői szabadság időtartamát

A szülői szabadság időtartama nem hasonló a tényleges munkavégzéssel töltött időhöz

Maria Dicu, a Tribunalul Botoșani (botosáni törvényszék) bírása 2014. október 1-jétől 2015. február 3-ig szülési szabadságot vett igénybe. 2015. február 4. és 2015. szeptember 16. között szülői szabadságot vett igénybe, hogy két évnél fiatalabb gyermekét nevelje. Ezen időszak során munkaviszonya szünetelt. Végül 2015. szeptember 17. és október 17. között 30 nap fizetett éves szabadságot vett igénybe.

A 35 nap fizetett éves szabadsághoz való jogot előíró román jog értelmében M. Dicu kérte az őt alkalmazó bíróságtól, hogy adja ki a 2015. évre járó fizetett éves szabadságából fennmaradó öt napot.

A Tribunalul Botoșani (botosáni törvényszék) azon az alapon utasította el ezt a kérelmet, hogy a román jog szerint a fizetett éves szabadság időtartama arányos a tárgyévben tényleges munkavégzéssel töltött idővel, valamint hogy e tekintetben a 2015-ben általa igénybe vett szülői szabadság időtartama a fizetett éves szabadsághoz való jog meghatározása céljából nem tekinthető tényleges munkavégzéssel töltött időnek.

M. Dicu a román bíróságok előtt megtámadta ezt a határozatot. A Curtea de Apel Cluj (kolozsvári fellebbviteli bíróság, Románia) ebben a kontextusban kérdezi a Bíróságot, hogy az uniós joggal¹ ellentétes-e az a nemzeti rendelkezés, amely az éves szabadság időtartamának meghatározása céljából kizárja, hogy tényleges munkavégzéssel töltött időnek minősüljön az az időszak, amely során a munkavállaló szülői szabadságot vett igénybe.

A mai napon meghozott ítéletében a Bíróság emlékeztet arra, hogy az uniós jog akként rendelkezik, hogy minden munkavállalót megillet legalább négy hét fizetett éves szabadság és hogy ez a jog az uniós szociális jog különleges fontossággal bíró egyik elvét képezi. A Bíróság megjegyzi, hogy annak célja – amely annak lehetővé tétele, hogy a munkavállaló pihenessen – azon az előfeltevésen alapul, hogy a munkavállaló a referencia-időszak során ténylegesen dolgozott.

A Bíróság ugyanakkor pontosítja, hogy bizonyos olyan sajátos helyzetekben, amelyekben a munkavállaló többek között megfelelően igazolt betegség vagy szülési szabadság miatti távollét okán nem tudja teljesíteni feladatait, a fizetett éves szabadsághoz való jogot a tagállamok nem rendelhetik alá azon feltételnek, hogy a munkavállalónak ténylegesen munkát kellett végeznie.

A Bíróság megállapítja, hogy M. Dicu, aki a referencia-időszakban szülői szabadságot vett igénybe, nincs ilyen sajátos helyzetben.

A Bíróság e tekintetben egyrészt jelzi, hogy a betegség miatti munkaképtelenség bekövetkezése – főszabály szerint – nem látható előre és nem függ a munkavállaló szándékától, míg tekintettel

¹ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.).

arra, hogy a szülői szabadságon lévő munkavállalót nem akadályozzák betegség okozta fizikai vagy pszichikai korlátok, ő eltérő helyzetben van.

A Bíróság másrészt úgy véli, hogy a szülési szabadság a nő biológiai állapotának a terhessége során és azt követően való védelmére, a terhességet és a szülést követő időszakban pedig a nő és gyermeke közötti különleges kapcsolat védelmére irányul. Ez a helyzet tehát a szülői szabadságon lévő munkavállaló helyzetétől is különbözik.

E körülmények között a Bíróság megállapítja, hogy az az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben **a szülői szabadságnak az érintett munkavállaló által a referencia-időszakban igénybe vett időszaka a munkavállaló fizetett éves szabadsághoz való jogának meghatározása céljából nem hasonlítható a tényleges munkavégzéssel töltött időhöz.** Ebből következik, hogy **megfelel az uniós jognak az a nemzeti rendelkezés, amely egy referencia-időszak alapján a fizetett éves szabadsághoz való jog meghatározása céljából a munkavállaló által az említett időszakban igénybe vett szülői szabadság időtartamát nem minősíti tényleges munkavégzéssel töltött időnek.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106